

Pensenkermis voor waardig levenseinde

Enkele tientallen BV's zaten dinsdagmiddag pensen te eten in het palliatieve dagcentrum TOPAZ in Wemmel. Met dit initiatief wou kankerspecialist Wim Distelmans (UZ Brussel) aanklagen dat palliatieve centra nog steeds pensenkermissen en dergelijke moeten organiseren om de touwtjes aan elkaar te knopen.

BV's komen op voor palliatieve zorgen en euthanasie

Tom Barman, Bart Peeters, Marijn Devalck, Frank Raes, Rik Torfs, Christine Van Broeckhoven... BV's van divers pluimage kwamen gisteren hun steun betuigen aan het eisenpakket van de Academie Levenseinde voor de volgende regering, onder het motto 'een waardig levenseinde is geen gunst maar een recht'.

"Dat zoveel BV's de moeite doen om tot hier te komen is niet verwonderlijk", aldus Wim Distelmans, voorzitter van de evaluatiecommissie euthanasie. "Iedereen kent in zijn eigen omgeving wel iemand die in onmenselijke omstandigheden is gestorven."

Oorzaak van de ellende is volgens professor Distelmans de enorme toename van medische spijstechnologie. "Die kan veel leed vermijden maar ook veel nieuw leed veroorzaken indien te lang volgehouden. Dan wordt het mishandeling in plaats van behandeling, de zogenaamde therapeutische hardnekkigheid."

Uitbreiding van euthanasiewet op verlanglijstje

Hoewel 40 procent van de terminale patiënten nood heeft aan palliatieve zorgen in een of andere vorm, is de financiering ervan nog in grote mate afhankelijk van liefdadigheid. Wat in schril contrast staat met wat de overheid betaalt voor zinloze behandelingen en hospitalisaties, aldus Distelmans. Voorbeeld: het behandelen van vermoeidheid bij longkanker- patiënten met epo. "Voor de 8.000 patiënten per jaar in België komt dat neer op een kostprijs van 21 miljoen euro", becijfert Distelmans, "en dit terwijl het effect zeer betwistbaar of zelfs levenskortend is. Voor palliatieve zorgen, vooral in dagcentra en rusthuizen, vragen wij een verhoging van slechts 20 miljoen euro per jaar."

Op het verlanglijstje van de Academie Levenseinde staat ook een uitbreiding van de euthanasiewetgeving. Artsen moeten worden verplicht door te verwijzen als zijzelf geen euthanasie willen toepassen. Minderjarigen in een uitzichtloze situatie moeten er ook recht op krijgen. En het toepassingsgebied van de wilsverklaring moet worden uitgebreid, zodat je uit het leven kunt stappen bij diepe dementie of als je hersenfuncties onherroepelijk aangetast zijn.

Volgens de initiatiefnemers mogen euthanasie en palliatieve zorgen niet tegen elkaar worden uitgespeeld. "Het gaat om evenwaardige keuzes van zwaar zieke mensen voor een waardig levenseinde."

"Kinderen in nood moeten waardig kunnen sterven"

Tientallen BV's steunen de Academie Levenseinde. We laten enkele van hen aan het woord over het waarom.

Paula Semer: "Een leven zonder herinneringen, zoals bij dementie, is voor mij zinloos. Ik vraag me zelfs af of ik dan nog wel een mens zou zijn." Jef Vermassen: "Het is tegenstrijdig dat we op de barricaden klimmen tegen misbruik van en geweld op kinderen, maar anderzijds kinderen in nood niet het recht gunnen op een waardige manier te sterven. Hetzelfde in rusthuizen. Zwaar zieke mensen die zouden willen sterven, worden vaak aan hun lot overgelaten, uit een soort angst."

Rik Torfs: "Een samenleving laat zijn graad van beschaving zien in het omgaan met stervenden. Uitgaan van de persoonlijke autonomie vind ik heel belangrijk. Mensen

zijn verschillend en moeten verschillende keuzes kunnen maken. Belangrijk is dat de discussie op gang blijft en de partijbelangen en geloofsbelevingen overstijgt."

Kathy Lindekens: "Je moet ontzettend veel moed hebben om als ouders ervoor te kiezen je kind niet langerodeloos te laten lijden. Aanpassing van de wet is nodig om gerechtigheid te brengen voor kleine kinderen."

Reginald Moreels: "Ik ben er nog niet uit of verruiming van de euthanasiewet voor kinderen en dementerenden wel nodig is. Het debat vraagt in elk geval nuanceringen, want het stervensproces heeft ook te maken met liefde, tederheid, mantelzorg."